

№7-8 (69-70) '17

www.lisvisnyk.com.ua

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

НОТАТКИ НАТУРАЛІСТА.
В МЕДОВІ ПАХОЩІ
ЗАКУТАЛИСЯ ВІТИ...

(СТОР. 56)

ЗМІСТ

- 4 Гігантський айсберг загрожує планеті?
 - 5 Страшилка чи правда?
 - 6 Що реформують? Як реформують?
 - 8 Електронний формат
 - 9 Найдорожча деревина у світі
 - 10 Клен ти мій опалий...
 - 14 Перспективність клесної деревини в будівництві
 - 16 Найдієвіший спосіб формування кадрового резерву лісової галузі
 - 18 Лісівник – звучить гордо
 - 20 Справа Василя Дубровського
 - 22 Професія вальника лісу – у переліку найнебезпечніших
 - 24 Лісова охорона у всеозброєнні
 - 26 Лісове господарство, яке відповідає міжнародним стандартам
 - 28 Ліс тут має особливе значення
 - 30 Паркове мистецтво Одеси
 - 32 Якщо ти не був у Воронівці...
увага!
- 34 «Доки здобич не тікає – вона не здобич»
 - 35 Лісівники-рятувальники
 - 36 Рибальське господарство у Сх. Галичині поч. XX ст.
 - 37 До відома браконьєрів!
 - 38 Кінний патруль у Шацьку
 - 40 Безвіз, грати та ближня Європа
 - 44 Україною на велосипеді з любов'ю до природи
 - 46 «У нас тепер чистий рай»
 - 48 Голубі вогники моря
 - 49 Неймовірно
 - 50 Шкільний табір на відпочинку
 - 51 Нам пишуть. Багатство лісу – в його красі!
 - 52 Увага – солдатики!
 - 53 Молодило повертає молодість
 - 54 Лісова кухня. Вірменське яблуко
 - 56 Нотатки натураліста. В медові пахощі закуталися віти
 - 58 Філософія у притчах

Не забудьте передплатити «ЛВ» на наступне півріччя
Передплатний
індекс: 89631

Всеукраїнський журнал

Лісовий Вісник

Головний редактор:
ЧУРИЛО
Оксана Андріївна
e-mail: lv.oksana0007@gmail.com
mob. tel.: 0951450135

Юридична адреса: пр-т Воли,
30, м. Луцьк, Волинська обл.,
Україна, 43000
Тел/факс: 0332 74 00 23
E-mail: lv.gurnal@gmail.com
Web-сайт: www.lisoviyk.com.ua

Буллетер: Тетяна Редькович,
тел: 066 0889493
Верстка та дизайн:
Микола Волошин
Відповідальний
за фотоматеріали:
Олександр Дурманенко

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних, наданих респондентами, та зміст рекламних матеріалів.

Редакція не завжди подає погляди автора публікації. Надіслані на адресу фото та рукописи редакція не повертає.

Передрук та інше використання стилю, дизайну, фото та змісту без дозволу редакції та посилання на «ЛВ» не допускається.
Редакторка: Колісник Б.І.,
Туніца Ю.Ю.

Усі права захищені ©ТЗОВ «Лісовий вісник»

Свідоцтво Міністерства юстиції України про державну реєстрацію друкованого ЗМІ
КВ №18041-6891Р
від 16.08.2011 р.

Видруковано
у ТЗОВ «Друкмаркет»
Луцьк. 2017р.

Фото на 1-й стор. автор –
Любовля БЕЗРУЧКА

Журнал можна передплатити у відділеннях Укрпошти або придбати та замовити у редакції «ЛВ».
Передплатний індекс:
89631

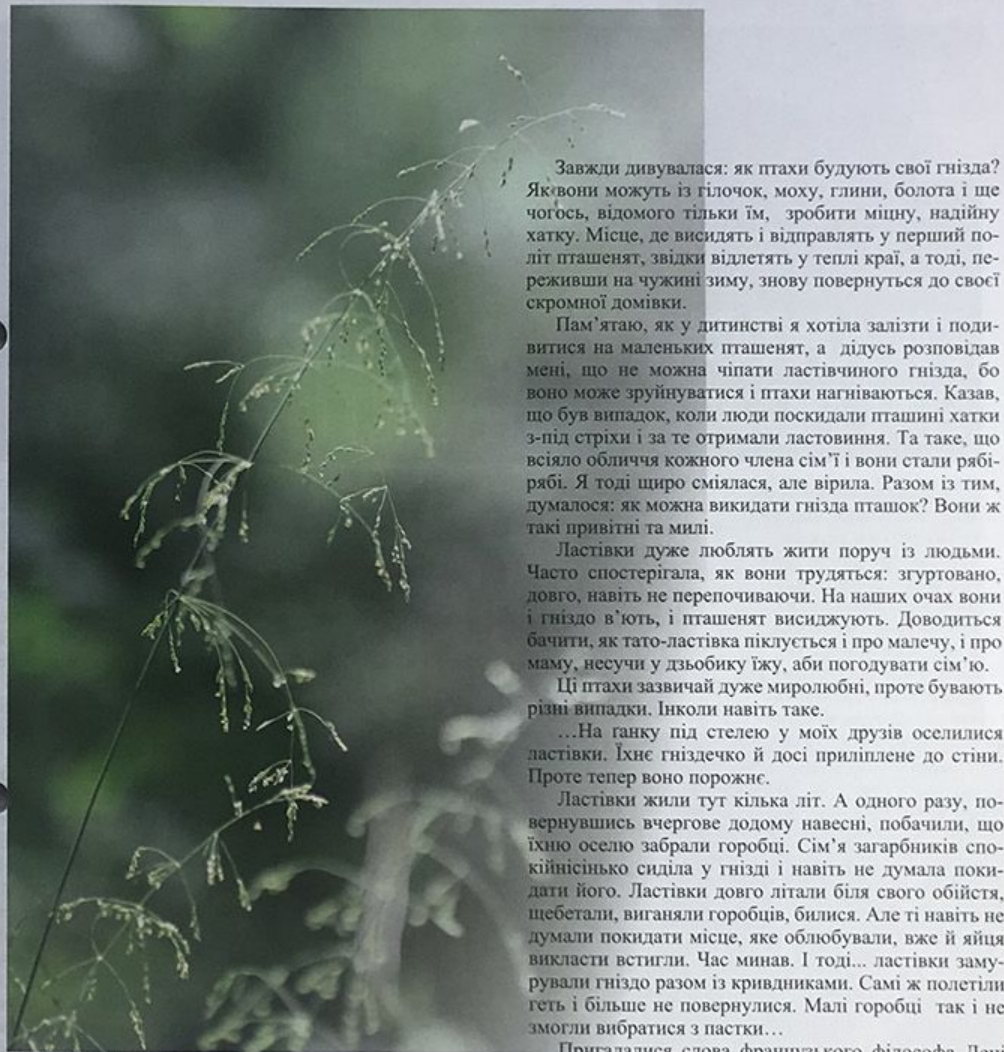

Фото Любовля БЕЗРУЧКА

колонка редактора

Завжди дивувалася: як птахи будують свої гнізда? Як вони можуть із гілочок, моху, глини, болота і ще чогось, відомого тільки їм, зробити міцну, надійну хатку. Місце, де висядять і відправлять у перший політ пташенят, звідки відлетять у теплі краї, а тоді, переживши на чужині зиму, знову повернуться до своєї скромної домівки.

Пам'ятаю, як у дитинстві я хотіла залізти і подивитися на маленьких пташенят, а дідусь розповідав мені, що не можна чіпати ластівчиного гнізда, бо воно може зруйнуватися і птахи нагніваються. Казав, що був випадок, коли люди поскидали пташині хатки з-під стріхи і за те отримали ластовиння. Та таке, що всіяло обличчя кожного члена сім'ї і вони стали рябі-рябі. Я тоді широко сміялася, але вірила. Разом із тим, думалося: як можна викидати гнізда пташок? Вони ж такі привітні та милі.

Ластівки дуже люблять жити поруч із людьми. Часто спостерігала, як вони трудяться: згуртовано, довго, навіть не перепочиваючи. На наших очах вони і гніздо в'ють, і пташенят висиджують. Доводиться бачити, як тато-ластівка піклується і про малечу, і про маму, несучи у дзьобу їжу, аби погодувати сім'ю.

Ці птахи зазвичай дуже миролюбні, проте бувають різні випадки. Інколи навіть таке.

...На ганку під стелею у моїх друзів оселилися ластівки. Їхнє гніздечко й досі приліплене до стіни. Проте тепер воно порожнє.

Ластівки жили тут кілька літ. А одного разу, повернувшись вчоргове додому навесні, побачили, що їхню оселю забрали горобці. Сім'я загарбників спокійнісінько сиділа у гнізді і навіть не думала покидати його. Ластівки довго літали біля свого обійстя, щebetали, виганяли горобців, билися. Але ті навіть не думали покидати місце, яке облюбували, вже й яйця викласти встигли. Час минав. І тоді... ластівки замурували гніздо разом із кривдниками. Самі ж полетіли геть і більше не повернулися. Малі горобці так і не змогли вибратися з пастки...

Пригадалися слова французького філософа Дені Дідро: «Розплата в цьому світі настає завжди. Є два генеральних прокурори: один – той, що стоїть біля ваших дверей і карає за проступки проти суспільства, інший – сама природа. Їй відомі усі пороки».

Головний редактор «ЛВ»
Оксана ЧУРИЛО